

Fins ara totes les propostes d'organització de l'Arqueologia en el nostre país s'han fet des del punt de vista de les persones que se n'ocupen d'unamanagera professional, però cal veure dos aspectes diferents que cal sumar als problemes dels professionals.

Un es l'arqueologia en si mateixa; el que interessa es salvar tot el que es pugui del patrimoni.

L'altre l'estatus dels no professionals, si tenim en compte que la "Carta Arqueològica de la Província de Barcelona" publicada el 1945, recull unes 478 fitxes repartides:

326 (un 68,21%) aportació d'investigadors locals i excursionistes.

89 (un 18,62%) notícies antigues indeterminades

63 (un 13,17%) contribució professional.

ens sembla que queda prou remarcada el pes específic i la mena de tasca que podrien aportar els "no professionals" que cal integrar en un cos vertebrat per a evitar pèrdues de notícia, material i esforços.

A la actualitat tot segueix igual. El Dr. Boüard en el seu llibre "Manual de Arqueologia Medieval" Edit. Teide-Base-Barcelona 1977, pág. 16 i següents, denuncia una pariona situació.

Es un bizantinisme discutir si unes certes persones que han demostrat la seva capacitat i solidesa durant els anys més difícils tenen dret o no a actuar com arqueòlegs i en canvi si que ho poden fer uns altres que només tenen un títol acabat d'obtenir i aquest no garanteix cap encert amb l'exercici de la actuació professional (Avui, 19.5.78). A l'Arqueologia li manquen braços tan com caps, hi ha tanta feina a fer... Es que es millor que una autòpista, no més per posar un exemple, destrueixi un jaciment o que aquest sigui recuperat per un aficionat?... El que cal aconseguir es una estreta col.laboració en un clima de confiança. Cal tenir present que com a disciplina universitària l'Arqueologia es molt

jove i àdhuc aquelles persones que, titulades, hi han dedicat tota la vida son, en certa manera uns afeccionats. Es difícil poder campanyes d'excavació durant els cursos i les activitats docents poc temps els deixen per a èsser uns investigadors purs.

A més cubrir les necessitats arqueològiques del nostre país, en plà professional, ocasionaria un costosíssim presupost que avui s'ha de destinar a necessitats més apremiants, sanitat, ensenyament... i ací es on els no professionals poden fer una gran tasca. El que cal es que mitjant cursos, conferències.. assoleixin una bona capacitació que els permeti fer uns treballs de prospecció, investigació, catalogació de una forma totalment científica. Això no vol dir tampoc que la seva activitat sigui paralel.la a la del professional. El que es tracta es de fer uns treballs que es una utopia pensar que es puguin fer en plà professional. Tot això anirà en bé del nostre patrimoni arqueològic que al cap i a la fi, es el que a tots ens interessa.

Es evident que els investigadors-excavadors privats i els estudiosos locals es troben en una situació semblant. Molt sovint no col.laboren per por, por de que no els facin cas i por de que els prenguin material o desapareixin els resultats dels seus anys de treball. A la gent dels pobles no els agrada gens que les seves restes antigues siguin menystingudes o que desapareguin en els magatzems dels museus. Caldria doncs establir una coordinació començant en el nivell més baix passant a través de tota l'escala d'afeccionats que només llegeix i assisteix a conferències, investigadors-excavadors privats, estudiants, universitat, museus, Institut d'Estudis Catalans.

1) Per tot el exposat considerem que es necessari legalitzar les activitats del no professional cara a la investigació, de tal manera que no quedi en situació pirata.

2) Les candidatures presentades son poc representatives tota vegada que hi ha un unic no professional, al costat de 14 professionals. El nombre de 15 representants ens sembla insuficient.

3) Cal tenir en compte que el divorci actual entre "arqueologia oficial" i l'arqueologia real, portada a cap en gran part per gent de comarques, ens ha sigut imposat per la dictadura dels anys passats.

Aquesta situació cal esmenar-la i per aixó proposem que una candidatura representativa, apart de la representació professional, hi ha de figurar un delegat de cada una de les cinc grans associacions arqueològiques del país:

- Institut d'Estudis Ilerdenses
- Sociedad Arqueològica de Girona
- Real Societat Arqueològica de Tarragona
- Grup de col.laboradors del Museu Arqueològic de Barcelona
- L'A.D.A.H.U.B. de Barcelona

i un delegat per cada vegueria.

Com que a les reunions previes de preparació a la Assemblea de Badalona, no es va tenir en compte, ni es va informar degudament a l'estament no professional, no vem poder donar la nostra opinió per tan aprofitem aquesta avinentesa per manifestar la nostra forma de pensar.

Com a conclusió proposam :

Que les reunions i Assemblees celebrades fins ara quedin com a preparatories i no definitives i donat que ara ja tindrem reglament (si a Girona s'ha aprova), cal reconsiderar tots els punts tractats fins ara.

L'A.D.A.H.U.B.

(Agrupació de Diplomats en Arqueologia
hispanica, per la Universitat de
Barcelona)

Barcelona , maig del 1978